

## Φιλελευθερισμός και Δημόσια Διοίκηση!

Βασικές αρχές της διοικητικής δράσης είναι η αρχή της νομιμότητας, το δημόσιο συμφέρον και η προστασία του διοικουμένου. Οι ιδιώτες μπορούν να πράξουν ό,τι δεν απαγορεύεται ενώ η Διοίκηση, μόνο ό,τι επιτρέπεται. Στο φιλελεύθερο κράτος, η έννοια του δημοσίου συμφέροντος συνίσταται στο συμφέρον όλων των μελών της κοινωνίας ως σύνολο αλλά και κάθε ατόμου χωριστά. Το δημόσιο συμφέρον ορίζεται, λοιπόν, ως γενικό, όταν αφορά στο σύνολο των μελών της κοινωνίας και ως ειδικό, όταν αφορά σε επιμέρους κοινωνικές ομάδες (κοινωνικό συμφέρον) ή σε ένα μόνο άτομο (ατομικό συμφέρον). Στο φιλελεύθερο κράτος, τόσο το ατομικό όσο και το κοινωνικό συμφέρον είναι πτυχές του δημοσίου συμφέροντος και ως, εκ τούτου, η εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος δεν δύναται να γίνεται σε βάρος συγκεκριμένων ατόμων ή κοινωνικών ομάδων. Αντίστοιχα, δεν νοείται περιορισμός ατομικών, πολιτικών ή κοινωνικών δικαιωμάτων χάριν ενός κάποιου γενικότερου συμφέροντος, παρά μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις υψίστης σημασίας (π.χ. όταν γίνεται πόλεμος) και πάντοτε με βάση την αρχή της αναλογικότητας .

Ο κοινωνικός ρόλος του σύγχρονου φιλελεύθερου κράτους πρέπει να είναι η προστασία του αδύναμου πολίτη. Η Δημόσια Διοίκηση δεν μπορεί να ασκείται σε βάρος των δικαιωμάτων και των έννομων συμφερόντων των πολιτών. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαία η όσο το δυνατόν εντονότερη καταπολέμηση της γραφειοκρατίας και του κρατισμού σε όλους τους τομείς. Ο εξορθολογισμός της Δημόσιας Διοίκησης είναι επιτακτική ανάγκη της σύγχρονης εποχής και εκ των υψών άνευ προϋπόθεσης της κοινωνικής προόδου εν γένει. Επίσης, απαιτείται όχι μόνο η θέσπιση των κατάλληλων κατά περίπτωση κανόνων δικαίου από την πλευρά της νομοθετικής εξουσίας, αλλά και η εποπτεία της ομαλής και αποτελεσματικής εφαρμογής τους από τη Δημόσια Διοίκηση, ώστε να μπορεί να γίνει λόγος για πραγματικό κράτος δικαίου.

Παράλληλα, είναι αναγκαίο να αναθεωρηθεί ριζικά το νομικό και πραγματικό καθεστώς των δημοσίων υπαλλήλων . Πρέπει να αλλάξει άρδην αυτό που σήμερα αποκαλείται ως «δημοσιούπαλληλική νοοτροπία». Πρέπει κάποτε να απαλλαγεί ο δημόσιος τομέας από τον κομματισμό και την πολιτική εξάρτηση. Πρέπει κάποτε και στο Δημόσιο, η πρόσληψη υπαλλήλων να γίνεται με αξιολογικά κριτήρια και όχι στη βάση «πελατειακών σχέσεων». Προς τον γενικότερο δε εξορθολογισμό του δημοσίου τομέα, είναι επίσης αναγκαία η μεταρρύθμιση του ισχύοντος καθεστώτος μονιμότητας , ο ουσιαστικός έλεγχος της λειτουργίας των δημοσίων υπηρεσιών αλλά και η διαρκής αξιολόγηση του δημοσίου τομέα εν γένει αλλά και κάθε δημοσίου υπαλλήλου χωριστά. Είναι αδιανόητο σε ένα σύγχρονο φιλελεύθερο κράτος να κυριαρχεί ο κομματισμός και, συνακόλουθα, η ανέλεγκτη δράση των «εκλεκτών» της εκάστοτε κυβέρνησης. Πέρα από την ανάγκη διασφάλισης ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι δεν θα υποστούν δυσμενή μεταχείριση εξαιτίας της πολιτικής τους προέλευσης και τοποθέτησης, τίποτε άλλο δεν δικαιολογεί το ευμενέστερο καθεστώς των υπαλλήλων που εργάζονται στο Δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα σε σχέση με τους υπαλλήλους του ιδιωτικού τομέα. Λέγεται συχνά ότι ο ιδιωτικός τομέας έχει ως κίνητρο το κέρδος ενώ ο δημόσιος τομέας, την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος. Ως εκ τούτου, οι δημόσιοι υπάλληλοι θα έπρεπε να είναι πολύ πιο ευσυνείδητοι κατά την άσκηση των καθηκόντων και να εργάζονται αποτελεσματικότερα από τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα. Στην πράξη, ωστόσο, αυτό που συμβαίνει είναι το ακριβώς αντίθετο. Και αυτό, είναι σε τελική ανάλυση εύλογο, καθώς ένας υπάλληλος του ιδιωτικού τομέα αντιλαμβάνεται ότι εάν δεν αξιοποιήσει τις δυνατότητές του στον μέγιστο δυνατό βαθμό θα απολυθεί, ενώ ένας δημόσιος υπάλληλος αντιλαμβάνεται εξίσου καλά ότι εάν δεν αξιοποιήσει τις δυνατότητές του ούτε καν στον ελάχιστο δυνατό βαθμό θα εξακολουθήσει να διατηρεί τη θέση του μέχρις ότου συνταξιοδοτηθεί, οπότε και θα λάβει, συν τοις άλλοις, ένα διόλου ευκαταφρόνητο ποσό, το λεγόμενο «εφάπαξ». Επιτέλους, πρέπει κάποτε ο δημόσιος τομέας ν' αρχίσει να λειτουργεί με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, όταν και όπου αυτό είναι δυνατό. Με άλλα λόγια, ό,τι ισχύει για τους ιδιώτες, να εφαρμόζεται και στο Δημόσιο!

Επιπλέον, είναι αναγκαίος ο περιορισμός της κρατικής δράσης στην άσκηση της Δημόσιας

Διοίκησης, την κοινωνική πρόνοια και την προστασία των ασθενέστερων κοινωνικών ομάδων. Το φιλελεύθερο κράτος θεσπίζει κανόνες δικαίου, εποπτεύει την ομαλή εφαρμογή τους και παρεμβαίνει προς αποκατάσταση της νομιμότητας όταν και όπου αυτή έχει διαταραχθεί. Το φιλελεύθερο κράτος διασφαλίζει την τήρηση της νομιμότητας κατά την άσκηση της οικονομικής δραστηριότητας, δεν γίνεται όμως το ίδιο ένας ακόμη επιχειρηματίας ! Η φιλελεύθερη προσέγγιση των πραγμάτων επιτάσσει τον περιορισμό του κράτους μέσω της κατάργησης των κρατικών μονοπωλίων και της απελευθέρωσης των αγορών, των αποκρατικοποιήσεων και της ενίσχυσης της ιδιωτικής πρωτοβουλίας σε όλους τους τομείς της οικονομίας. Η δε Δημόσια Διοίκηση οφείλει να λειτουργεί υπέρ της εξυπηρέτησης των συμφερόντων των πολιτών ως σύνολο αλλά και κάθε πολίτη χωριστά .

***\* Το Civilitas.GR και ο «ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ» προτίθενται να απομακρύνουν το κείμενο αυτό από την Ιστοσελίδα τους, εάν η αναδημοσίευσή του προσβάλλει κεκτημένα πνευματικά ή εμπορικά δικαιώματα ([info@civilitas.gr](mailto:info@civilitas.gr))***